

Joka Žigon:

Odmev globin.

In če vživanje ni, kaj je življenje?
Mar naj zaklenem se vse svoje dni
v temnico črno, kamor solnca ni,
in naj zatrem vse čisto hrepenenje,

noči prečutih težko koprnenje,
po njej, ljubezni mojih mladih dni?
Mar duša naj sedaj vse zataji,
kar v črnih dneh biló ji je vstajenje?

Ah ne, ah ne, potem bi bil samo
kot senca, ki ji manjka nje telo . . .
Če eno ni ne drugo — kaj ostane?

Odmev globin: . . . ti prah, od dvomov strt,
le srečo iščeš — misli: ni-li smrt
sedaj in ti življenje šele vstane?

1, 01 - 10 Voba brina draga vat - "kako vse to izgubi živci?"

Ivan Albreht:

Od Celovca do Beljaka.

Od Celovca do Beljaka,
v Mežiški dolini,
med Ziljani, med Rožani
je Marija v bolečini.

Zbegana je njena deca,
plaha čreda brez vodnika,
vsenavzkriž je sama žalost
in oholi meč krvnika.

Kaj je z zemljo zdaj slovensko?!
Gospa Sveta, Gospa Sveta,
hrami tvoji, zibel naša
v tujo besnost je ukleta!

*→ • → To kaže na Nemce + /ah
ki nat sedaj davita Gori
in na Wilsona v Parizu
ki menda dočira tam ves
ta čas Germanij 1/7.19.*